

РЕШЕНИЕ

№ 2179

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Петров, като разгледа дело номер **824** по описа за **2012** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е с касационна жалба, вх. № 1750 от 23.01.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 459 от 05.01.2012 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от упълномощен представител на Комисията за защита на потребителите, против решение от 05.12.2011 г., постановено по НАХД № 8760/2011 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 104 състав. С решението е отменено Наказателно постановление № К-15485/11.05.2010 г., издадено от председателя на Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция”, в размер на 500 лева, за нарушаване на забраната на чл. 6, ал. 3 от Закона за електронната търговия.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от процесуалния представител, с която се иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което се потвърди НП. В хода на съдебното производство, редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът редовно призован не се явява, представлява се от адв. Х., която оспорва касационната жалба, предлага да не се уважава като се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба

за неоснователна и предлага да се остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 27.04.2010 г. експерти при КЗП извършили проверка, по повод постъпила жалба вх. № Ц-03-3421/20.04.2010 г., която не се съдържа в административната преписка по делото и не може да бъде установен нейният автор. Жалбоподателят се оплакал, че е получил от [фирма] непоискано търговско съобщение, изпратено на 18.04.2010 г., при положение, че електронният адрес на получателя на съобщението – юридическо лице е вписан (според твърдението на наказващия орган) в регистъра по чл. 6, ал. 2 ЗЕТ, като не желаещ да получава непоискани търговски съобщения. За проверката е съставен Констативен протокол № К-088571/27.04.2010 г. (приложен), въз основа на който е съставен АУАН № К-15485. От приложения оригинален екземпляр е видно и ясно се чете дата на съставяне 29.04.2010 г. Втората цифра от числото 29 – „9” е изписана с неколkokратни повторения, но личи, че под нея е била изписана преди това друга цифра.

За да отмени обжалваното пред него НП съставът на СРС е приел, че липсват данни, които подкрепят направените изводи за неправомерно поведение от страна на [фирма]. Както и че не са събрани доказателства, че дружеството е изпратило съобщението, както и какво е съдържанието на съобщението и кое е лицето, подало жалбата.

Касационната жалба, подадена от процесуален представител на председателя на КЗП е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законната разпоредба, която е нарушена. АУАН № К – 8785 от 15.03.2010 г. е съставен в присъствието на свидетели, връчен е на касатора. Последният е отбелязал, че ще представи възражение в 3 дневен срок.

Видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства по делото пред въззивната и касационната инстанция не са представени такива, които да разколебаят описаната фактическа обстановка.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми

от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на касатора председателя на КЗП, по повод на която е образувано настоящето производство, за неоснователни.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтълкувал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства. Изводите на предходната инстанция по отношение приложението на чл. 127, ал.4 от ЗЗП, се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, на базата, на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 8760 от 2011 г., решение от 05.12.2011 г. на Софийски районен съд, НК, 104 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.